

posel

VELIKONOČNÍ

2017-XVIII. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

„Ti, kdo se v celých zástupech sešli na tu podívanou, když viděli, co se stalo, odcházeli, bijíce se do prsou.“

(Evangelium podle Lukáše, 23, 48)

„Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne...“

(1. list Korintským 15, 1–4)

Bratři a sestry,

Ježíšův pozemský příběh vždy fascinoval mnohé lidi, a nejen křesťany. I pro mnohé z těch, kteří křesťanskou víru nevyznávali, byl často nejhlubším vyjádřením naší lidské existence. Z pašijního dramatu se stal dokonce vděčný literární a filmový žánr. Někdy hodnotný, jindy laciný a pobuřující – a jako takový se může stávat třeba taky předmětem vášnivých televizních debat...

Jsou dvě možnosti, jak ke Kristovu pozemskému příběhu přistupovat. Jednak jako k dramatickému příběhu, který má hlubokou myšlenku, ba dokonce je základem evropské civilizace a kultury. Jako k příběhu, který lze sledovat zpovzdálí, ale přitom zůstat mimo něj. Jako k příběhu, který je o někom jiném, jako podívanou.

A pak je ta druhá možnost. Připustit si, že v tom dramatu Ježíše Krista jde bytostně o člověka, že jde o nás. Že jsme součástí toho dění. Že nejsme a nestojíme mimo děj, ale jsme v příběhu. Jsme lid na scéně, uprostřed zástupů, které doprovázejí Krista na Golgatu.

„Kristus zemřel za naše hříchy.“ Ta slova jsou o nás samotných. Nás každého osobně se týkají. A proto si položme na prahu Velikonoc vážnou otázku: Nejsme taky v poku-

šení sledovat drama Velkého Pátku právě tak, jako člověk sleduje velká filmová či televizní dramata?

Pokud ano, tak vezme, že se s námi může stát změna. Taková, k jaké došlo v pašijním příběhu evangelisty Lukáše. A tou změnou je radikální proměna postoje lidí, kteří Ježíšově smrti přihlížejí: „Ti, kdo se v celých zástupech sešli na tu podívanou, když viděli, co se stalo, odcházeli, bijíce se do prsou...“ Tohle znamená pochopit velkopáteční drama. Je to o mně, o mém hříchu a mé vině.

Kristovo dílo nemůže nikdo vyprázdnit ani znehodnotit. Jako křesťané nepotřebujeme svého Pána ve světě obhajovat. Namísto toho jsme poslání zvěstovat, co pro nás vykonal. Že jeho příběh není příběhem dávno minulým, ale příběhem, který se aktualizuje tady a dnes, uprostřed našich životů. V jeho utrpení spatřujeme svou vlastní vinu, v jeho hrobě své vlastní odsouzení. A pak se ovšem smíme u prázdného hrobu a odvaleného kamene radovat z nového života a záchranu.

Váš Jan Lukáš, farář

Březen – za kamna vlezem, přesto však byl chvílemi krásný a nejen kvůli počasí. Třeba pro to, že jsme se – jako každoročně jedenkrát – sešli na Výročním sborovém shromáždění. Člověka zahřeje u srdce, když vidí bratry a sestry, které očividně zajímá dění a pokračování v životě sborového společenství. Jen by při každém hlasování neměli skrutátoři hlásit stále méně hlasujících. Příště bude polévka, abyste nemuseli prchat k plotnám.

Bratrská jednota baptistů nás požádala o zapůjčení kostela k uspořádání dobročinného koncertu. Jelikož je to jednota našich bratří v Kristu a zároveň bratří v rodině (Coufalovi), rádi jsme vyhověli a tak se v neděli 19. března konal koncert, jehož výtěžek byl určen na rekonstrukci bývalého kina Lípa na modlitebnu. Přes obavy některých nepřiznivců rockové hudby nikdo neohluchl, koncert se povedl, krásné texty rockových skladeb nadchly, potěšilo i duo Petra a Ruth Coufalových, vystoupení kytarového virtuosa Jordana Tomeše, jakož i celá atmosféra koncertu.

Následující týden byl ovšem dost smutný. Tragédie teroristického útoku v Londýně svět opět uvedla do pocitu bezmoci vůči zlu. Co jsou platny vycvičené evropské armády, když ničivou zbraní se stane jeden pomýšlenec či pomatenec...

Opustil nás malíř Miroslav Rada. Provázel nás, i generace našich dětí svými malbami a obrázky v evangelických kostelech, modlitebnách, knížkách. třeba i při zpěvu z dětských zpěvníků. Při rekonstrukci interiéru našeho kostela jsme dokonce uvažovali o instalaci jeho obrazů. Bude nám chybět.

Také se objevila zpráva nejprve o zhoršení zdravotního stavu kardinála Miloslava Vlka. Než modlitba za jeho zdraví stačila vyjít v Českém bratru, zazněla zpráva o jeho smrti. Miloslav Vlk patřil mezi ty, kteří se zasloužili o návrat svobody do naší země, také o rozvoj ekumenické spolupráce mezi katolíky a protestanty u nás, a konečně i o rehabilitaci Mistra Jana Husa. A navíc – byl to dobrý člověk. Jeho poslední slova zněla nádherně – „Nejkrásnější král“. Lékařka, která mu byla v tu chvíli nablízku, se ho zeptala: „Kdo je nejkrásnější král?“ – „Ježíš Kristus,“ odpověděl.

Kéž bychom i my mohli ve svých těžkých chvílích říci tato slova. Jsme v době postní, předvelikonoční, soustředíme se tedy na toho, který je v centru největšího křesťanského svátku – na Ježíše Krista. Ať je to i pro nás „Nejkrásnější král.“

To vám přeje

Ivana Jenišťová

K Lutherovu výročí

„Slovo Boží je opravdovým nebeským chlebem a nejlepším pokrmem pro duši.“

„Žádný omyl není tak velký, aby neměl svoje posluchače.“

„Evangelium má pronikavé oči a vidí hluboko do srdce.“

Martin Luther

2. 4. neděle	09.00	bohoslužby – 5. postní neděle	<i>Jan Lukáš</i>
4. 4. úterý	18.00	biblická hodina	
5. 4. středa	20.00	Sešlost u Jurečků	
6. 4. čtvrtek	09.15	Seniorklub	
7. 4. pátek	16.00	náboženství	
	17.00	konfirmační příprava	
	18.00	mládež	
9. 4. neděle	09.00	bohoslužby - Květná neděle	<i>Jan Lukáš</i>
	13.00	bohoslužby	DD Chválkovice
	14.30	bohoslužby	DD Hrubá Voda
10. 4. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
13. 4. čtvrtek	15.00	bohoslužby D. Moravice	<i>Jan Lukáš</i>
	18.00	pašije – Zelený čtvrtek	
14. 4. pátek	09.00	bohoslužby s VP – Velký pátek	<i>Jan Lukáš</i>
16. 4. neděle	09.00	bohoslužby s VP – Hod Boží velikonoční	<i>Jan Lukáš</i>
17. 4. pondělí	09.00	bohoslužby – pondělí velikonoční	<i>Jan Lukáš</i>
19. 4. středa	20.00	Sešlost u Solichů	
20. 4. čtvrtek	13.45	Seniorklub	
21. 4. pátek	16.00	náboženství	
	17.00	konfirmační příprava	
	18.00	mládež	
23. 4. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
25. 4. úterý	18.00	biblická hodina	
28. 4. pátek	16.00	náboženství	
	17.00	konfirmační příprava	
	18.00	mládež	
30. 4. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>

- setkání VŠ mládeže – podle dohody
- každou neděli v 18.00 volejbal
- maminky s dětmi podle dohody

Program bohoslužeb v dubnu:	Uničov 8.00	Šternberk 9.30
2. 4.	<i>N. Batlová</i>	<i>N. Batlová</i>
9. 4.	–	<i>Šternberští</i>
13. 4.	–	
14. 4.	–	18.00 <i>Jan Lukáš</i>
16. 4.	<i>Jana Hojná</i>	<i>Jana Hojná</i>
23. 4.	–	<i>Šternberští</i>
30. 4.	–	<i>Šternberští</i>

Zpráva z březnové schůze staršovstva

Úvodní pobožnost připravila s. Adéla Gabrielová. Inspirací úvahy bylo téma pro nedělní školy o strachu (2. Král 6, 8–20).

1. Zhodnocení uplynulého období

Staršovstvo hovořilo zejména o Výročním sborovém shromáždění. Zazněla otázka, zda hlasování o změnách v počtu vysluhování Večeře Páně bylo potřeba schválit na VSS, když podle církevních řádů je možná interpretace, že je takové rozhodnutí v kompetenci staršovstva. Staršovstvo je toho názoru, že se jedná o velkou změnu v životě sboru, proto hodnotí kladně, že tuto záležitost projednal celý sbor.

2. Harmonogram pro nejbližší období

- a) **13. 4. Zelený čtvrtek** – před Pašijemi v Olomouci budou bohoslužby v Dolní Moravici.
- b) **Drahanovice 18. 6.** Plánujeme program na 14-18 hod. Zahájení bohoslužbami, odpolední program bychom rádi pojali jako otevřenou akci i pro Drahanovice, pozvali veřejnost a zájemce ze sborů v Prostějově a Šternberku.
- c) **Noc kostelů** – program je předpřipraven z přípravné schůzky, je potřeba upravit a doplnit názvy. Je nutné zajistit služby – výzva osobní i obecná členům sboru, aby se zapojili. Jedná se o ojedinelou akci pro veřejnost, kdy se jako sbor otevíráme návštěvám. Další schůzka bude 2. 5. v 17:00 hodin.
- d) **Konfirmace** – termín je daný, zkouška konfirmandů proběhne v sobotu večer před staršovstvem. Ještě je v jednání termín víkendovky společně s Prostějovem.

3. Zahraničí

- a) **English Camp** – přijede 11 hostů. Předpřipraven je návrh ubytování, další schůzka byla 28. 3.
- b) **Setkání s dr. Borggrefem** domlouvá s. I. Marková společně s J. Lukášem.

4. Velikonoční burza

- a) 9. 4. – burza určená pro prodej pečiva. Výtěžek se přidá k postní sbírce na Barmu. Koordinovat bude s. N. Batlová

Z různého:

- b) Staršovstvo odsouhlasilo proplatit náklady na účast na sbormistrovském kurzu sestře Evě Čejkové.
- c) Rovněž odsouhlasilo příspěvek pro br. faráře a s. N. Batlovou na účast na kurzu o doprovázení umírajících.
- d) Sestra D. Konečná se zúčastnila 24. 2. schůze školské rady KEA. Spirituál A. Wrana pořádá výjezdy studentů do sborů. Spolupracují se ZUŠ v Olomouci, chtěli by spolupracovat z AMU Praha, Brno. Zvou na koncert 5. 4. v Redutě, 29. 6. v Arcibiskupském paláci. 1. ročník by měl být zcela zaplněn.

Informace o hospodaření sboru jsou k dispozici u bratra pokladníka.

Staršovstvo ukončilo schůzi v 21:30 písní 699 (*Pane, dej at' nás nic už nerozdvoji*).

Podle zápisu Evy Palové pro Posla zpracovala Jana Vrajová

1. 4. Pavel Blažek	10. 4. Jana Lukášová
6. 4. Jaroslav Teplý	19. 4. Eva Holasová
8. 4. Marta Vrbová	19. 4. Zdeňka Ryšavá
9. 4. Inge Zvonečková	27. 4. Božena Kluková

Úmrtí

Rozloučili jsme se 6. 3. se sestrou Jiřinou Guettnerovou (86 let)

Seniorské postřehy

Čas opět pokročil a je tu dvanáctý březen – neděle. Neděle jako každá druhá a přece jiná. Podle kalendáře je Řehoře, kdy ledy plavou do moře a také to je den vstupu ČR do NATO v roce 1999. Ale pro nás evangelíky olomouckého sboru ČCE neděle významná, neboť jako sbor máme Výroční sborové shromáždění (VSS). Významný a důležitý den, kdy je dáván na vědomí přehled sboru včetně hospodaření roku 2016. Hovořilo se o nemovitosti v Nákle, i o sociálním fondu Mikšovských. Také jsme vzpomněli na naše zemřelé, které si Pán povolal v minulém roce. V neposlední řadě zpráva našeho br. faráře, který se v pololetí r. 2016 ujal vedení olomouckého sboru. A jak doznal, práce hodně, že by se uživil ještě jeden farářský pomocník a další Noemi, ale tu bychom museli naklonovat. Není dost ochotných a nezištných pomocníků.

Všechno probíhalo hladce, byli zvoleni zapisovatelé, verifikátoři, skrutátoři. Rozruch nastal, když bratr kurátor přečetl návrh staršovstva na změny ve frekvenci a liturgii vysluhování Sv. Večeře Páně. Atmosféra okamžitě připomínala jednání v parlamentu ČR, když jsou na programu změny či doplňující údaje zákonů. Padly návrhy slavit VP každou první neděli v měsíci, každou neděli a nebo to nechat při starém. Mám velkou radost, že bratři a sestry jsou rozumní a VP se bude ko-

nat vždy první neděli v měsíci, další návrhy neuspěly. Já osobně mám z toho tichou radost, protože člověk, který má potřebu Sv. Večeře Páně, potřebuje zamyšlení, ztišení a přípravu. Bratři katolíci mají VP každý den a farníci to přijímají jako rituál, bez hlubšího prožitku, podotýkám, že ne všichni, ale jsou i takoví.

Při všem tom hlasování, výměnách lístků, škrtnutí jsme dospěli ke konci a konečnému rozhodnutí. V sále zůstali jenom ti skalní, budiž jim za to dík. Pochvalu a poděkování si zaslouží všichni tři mládežníci, kteří se ujali s úsměvem a přehledem role skrutátorů. Bylo poděkováno skoro všem, kteří přispívají k hladkému chodu našeho sboru. Na jednoho bratra se zapomnělo. A tak za sebe Ti bratře Ryšavý děkuji za obětavost, se kterou měsíc co měsíc tiskneš a rozdáváš Posla. Přijmi „Vatikánskou měnu“ – Bůh Ti zaplatí! Ještě gratulace moje a jistě celého sboru adepty na studia teologie bratru Aldovi. Bůh provázej jeho i nás.

Tentokrát za sebe

Marta Palatý

Nový zpěvník ČCE

V programu Sborového dne, který se v našem sboru konal 19. února, jsme přivítali také hosta, bratra Jiřího Pejlu ze Zlína, jenž je členem komise, připravující vydání nového Evangelického zpěvníku. Zeptali jsme se: **Kdy se má začít pracovat na novém zpěvníku?**

Když se v roce 1978 předával nový evangelický zpěvník církví, zeptali se sestry Magdalény Horké, která zodpovídala za hudební stránku nového zpěvníku: „Co teď budou ti muzikanti, textaři a hymnologové dělat, když už je nový zpěvník hotov?“ A sestra Magdaléna velmi pohotově odpověděla: „Pracovat na novém zpěvníku.“

Jiří Pejla

A proč se má na zpěvníku pracovat stále?

Těch důvodů může být víc. Prvním z nich je, že vznikají nové písně, nové harmonizace, nová přebásnění starých písní, vydávají se nové zpěvníky u nás i v zahraničí. Několik z nich z této široké nabídky si za chvíli zkusíme zazpívat. Každá generace přidává svou kapku k pokladu duchovních písní. Byla by škoda, abychom se alespoň se zlomkem tohoto bohatství neseznámili. Tak to dělali i naši předkové, když překládali písně lutherské a ženevské reformace. To je jeden důvod. Ten druhý je jazykový. Jazyk se vyvíjí, posouvá se význam slov, mění se jejich užívání. Je užitečné v práci na textových korekturách, kterou dělala předchozí generace, pokračovat. My těm písním rozumíme, protože je už čtyřicet let zpíváme, ale budou jim rozumět i ti, kteří se nově objeví v našich shromážděních? Nový zpěvník je důkazem, že církve žijí a vnímají, co se kolem ní děje.

Jaký je vhodný interval pro vydávání nových zpěvníků?

Já se domnívám, že je to život jedné generace. Tedy 25 až 30 let. Když je ten interval delší, tak hrozí nebezpečí, že se ztratí kontinuita, že už nebude nikdo, kdo by si pamatoval, z jakých podnětů, s jakým zaměřením a podle jakých zásad vznikal ten předchozí zpěvník. Ta návaznost by se neměla ztratit. U zpěvníku, který se připravuje k vydání, se toho nemusíme obávat. Bude tam 340 písní ze současného evangelického zpěvníku, 80 písní z Dodatku, 116 ze zpěvníku Svítá a 39 písní ze zpěvníků pro děti. Bud' tobě sláva a Zpívejte s námi. Bude tam hodně novinek (přibližně třetina), ale nebudou převažovat.

Když ho otevřete, nebude to pro vás neznámá kniha.

Co se tedy konkrétně událo v oblasti duchovních písní v posledních letech?

Především bylo vydáno mnoho krásných zpěvníků u nás, v jiných církvích i v okolních zemích a tak je z čeho čerpat. Při práci na zpěvníku byly přeloženy písně našich evropských sousedů, z Irska, Anglie, ale i z jiných částí světa, například z Jižní Ameriky. Překládají se písně, které jsou v těch zemích oblíbené a často se zpívají. U nás vznikla řada nových duchovních zpěvů. Například od autorů, které už známe: Miloše Rejchrtu, Petra Ebena a v posledních patnácti letech i od celocírkevního kantora Ladislava Moravetze. Přitom nemusíme jen hledat nové, ale můžeme se i vracet do minulosti k písním, které k nám nově promlouvají. V novém zpěvníku se také objeví liturgické zpě-

vy. Smyslem jejich zařazení je zapojit shromáždění do dění při bohoslužbách. Za tím vším je touha mít více společných písní s jinými církvemi.

Kdo se podílí na přípravě nového zpěvníku?

Jsou to členové naší církve, kteří chodí pravidelně na bohoslužby a zpívají ze stejného zpěvníku jako my. Hudebníci, faráři, češtináři. Kdyby se sečetl čas přípravy, tak jsou to stovky hodin na schůzích a tisíce hodin nad domácími úkoly. Je to dobrovolná neplacená práce. Tak vznikal tento zpěvník a tak vzniká i ten budoucí. Těch pracovníků nejsou desítky a o to víc tomu musí věnovat času. Má zkušenost z několikaletého působení v této komisi je velmi dobrá. O všech věcech se jedná pečlivě a svědomitě. Každá píseň se zazpívá, mluví se o ní otevřeně a hodnotí se z mnoha úhlů. Celá ta práce zahrnuje v sobě řadu oblastí a odborných profesí: hymnologickou práci, jazykové korektury, liturgické členění zpěvníku, liturgické prvky ve zpěvníku, přípravu doprovodů v chorálníku, ošetření autorských práv, grafickou část. **Bude opravdu vybráno to nejlepší i s výhledem do budoucnosti?**

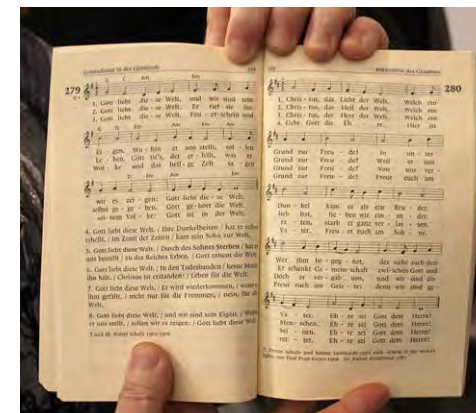
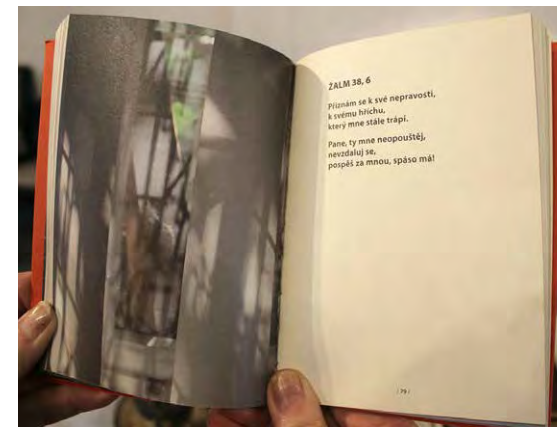
Jistě to leží na srdci všem, kteří se na tom podílejí, ale co se z nových věcí v církvi bude často zpívat a co méně, prověří čas. Závisí to pochopitelně na nás, zda budeme chtít objevovat nové věci, jejich krásu hudební i obsahovou.

Nový zpěvník by měl podle posledních zpráv vyjít v roce 2020.

Můžeme se těšit na nový zpěvník?

Měli jste možnost zkusit si zazpívat sedm nových písní ze zpěvníku a je na vás, jak si na tuto otázku odpovědíte.

Za rozhovor bratru Jiřímu Pejlovi poděkovala iv

Inspirace ke studiu teologie

Na podzimním Kontaktu (duchovně zážitkový víkend pro studenty ETF a jejich přátele) ve Hvozdnici jsme na závěr debatovali se členy místního sboru. Tématem bylo “Proč mladí lidé z naší církve nechťejí jít studovat teologii a sloužit jako faráři?”. Nemám odpověď na tuto otázku, která je naléhavá určitě nejen pro mě. Já naopak chci studium teologie zkusit a rád bych se i jednou stal farářem, dá-li Pán a vše se podaří. Tímto článkem bych chtěl říct, co mě inspiruje, že o tom uvažuji jako o dobré možnosti pro svůj život.

Za prvé, odvažuju se doufat, že mě do toho Bůh zve. Myslím si, že to je úplně nejdůležitější. Nedokázal bych sice říct, že mám úplně jasno, nebo že dokonce slyším Boží hlas, který by mě k tomu volal. Na druhou stranu bych vůbec nemohl o studiu teologie a o farářské službě uvažovat, kdybych nějak nevnímal, že mě v tom Pán Bůh podporuje. Když se za to modlím nebo o tom mluvím s druhými, uvědomuju si, že to je dobré. A věřím, že to vědomí je od Boha. Věřím, že mě tak ujišťuje o tom, abych se nebál tuto možnost zkusit, když ji vidím jako dobrou.

Za druhé, služba farářů je pro církve potřebná a důležitá. Když se však v církvi rozhlédnu, vidím, že farářů je málo. Nechci zůstat stát stranou nebo tuto situaci jen smutně konstatovat. Chci zkusit do ní konkrétně vstoupit. Pochopitelně ji tím nevyřeším, ale doufám, že to s pomocí Boží bude k něčemu dobré. Víím, že církve nemůže stát jen na farářích, stejně tak si ovšem myslím, že se bez nich neobejde. Nedovedu si představit ČCE bez farářů.

Za třetí, teologie mě prostě baví. Je to moje velká záliba od té doby, co jsem v církvi. Rád čtu Bibli a teologické knížky, přemýšlím o poselství biblických textů i o myšlenkách teologů z různých dob. Mezi faráři mám několik dobrých přátel a jsou to pro mě velmi inspi-

rativní lidé. Práce, kterou farář dělá, mi přijde hodně podnětná, i když v dnešní době není zrovna prestižní. O prestiž ale nejde. Jde o to, že dobrý farář a dobrý teolog může druhému člověku hodně pomoci, ať už přímo v osobním kontaktu, nebo třeba skrze knihu, kterou napíše.

Za čtvrté, moji blízcí mě v tomto plánu podporují. To je taky moc důležité. Když mi říkají, že si mě jako faráře dokážou představit a že bych to mohl zkusit, říkám si, že to snad není úplně špatný nápad. Ještě důležitější pak je to, že si s nimi mohu povídat o svém rozhodování. O tom, proč si přeju, aby se to podařilo, o tom, o čem pochybuju, i o tom, v co doufám. A mohou se za mě modlit. Myslím si, že student teologie potřebuje mít zázemí mezi lidmi, kteří jej různými způsoby podporují – rodina, přátelé, sbor. Potřebuje to úplně stejně jako každý farář.

Za páté, což vůbec není to nejméně důležité, už dnes mohu být součástí společenství studentů teologie, právě těch, se kterými jsem strávil víkend ve Hvozdnici. Díky nim mohu vědět, že “po stejný úzký cestě další jdou”, jak zpíváme v jedné písničce. Nebudu v tom sám, budu mít spolužáky, i když z různých ročníků. To je pro mě tím vzácnější, že jsem na žádné škole (ani na základce, ani na střední, ani na vysoké) zatím moc štěstí na kolektiv neměl. Tady je ale šance, že budu součástí kolektivu, kde jsou lidi podobně naladěni jako já. A to není málo.

V současné době tedy vážně uvažuji o studiu teologie na ETF (dálkově). Dopadne-li moje rozhodování tak, jak si nyní přeju, půjdu příští rok v září – už po několikáté ve svém životě – opět do prváku ☺, studovat evangelickou teologii. Můžete se za mě modlit.

Alda Zapletal.

**ZAS JEDEN ROK JSI DÁVAL
POZNAT LÁSKU,**

*tu velikou a svatou, která nezemdlívá,
která se stále sklání od věků
a neodmítá pomoc člověku.
Za hříšný život, kterým sebe moří,
to, co jsi stvořil, boří...
Ty přece lásku neodpíráš
i slzy ještě stíráš.
Hluchý je člověk, slepý, vidí jenom sebe,
měl by Tě chválit, oslavovat Tebe.
Ty přece lásku neodpíráš
a hříšníku slzy znovu stíráš.
Shničko vzchází, dalo nám úrodu,
Ty nade všecko dáváš svobodu,
tu pravou, která předčí všechno.
Vždyť mohu já, jak spokojené děcko,
Klást ruku ve Tvou – Otcovu
a znovu povstat v radosti i pláči
a znovu vědět, že Tvá ruka stačí
na celičkový Tvůj svět!
Já nechci už jít zpět.
Jen za Tebou a k cíli,
kde moji milí dávno kráčeli,
tam už se každá rána zacelí,
tam budem zpívat, plesat jenom Tobě!
Tam radost předčí naše myšlení,
tam po skončeném boji vzdáme chválu Tobě,
jak jsi laskavě nás vedl na zemi.*

Eva Blažková

Představení Pašije - Křehká síla Olomouc - 17. 4. 2017 od 15.30 a 19.00 hodin

V Olomouci proběhnou celkem dvě představení – to první v 15.30, druhé začne v 19.00 hodin.

Slovo „pašije“ (z lat. passio – utrpení) označuje vyprávění o utrpení a smrti Ježíše Krista. Toto téma úzce spjaté s Velikonoce v minulosti zpracovalo již mnoho autorů. Jarmila Beková, olomoucká skladatelka, zpěvačka a učitelka češtiny a francouzštiny, pojala své Pašije jako niternou výpověď o lidské křehkosti – nadějí i prohrách Kristových učedníků, o pocitech matky, již umírá milovaný syn, o nemilosrdném davu, o nejistém Pilátovi, o zločincích, kteří umírali vedle Ježíše... Uprostřed této plejády emocí se odvíjí příběh muže, který byl ochoten dát svůj život, překonat úzkost, bolest i urážky. Bůh, který se z lásky sklonil k lidem.

Třináct písní je recitací propojeno v pásmo umocněné výrazovým tancem a obrazovou projekcí. Na představení se podílejí sóloví zpěváci, rocková kapela, komorní orchestr a 60členný smíšený pěvecký sbor. Na projektu spolupracují profesionální, poloprofesionální a amatérští umělci z Olomouci i jiných měst.

Loňská velikonoční premiéra byla nečekaným úspěchem: Nejenže bylo olomoucké Moravské divadlo při obou představeních zcela vyprodané, ale díky celkovému výtěžku a dalším darům mohl být také předán symbolický šek pro Klokánek ve výši 100 000 Kč.

PAŠIJE
zhudebněný
velikonoční příběh

Vítězslav Šlahař (Ježíš)
Jarmila Beková (Marie)
Magda Orlová, Filip Zavřel a další
Sbormistryně: Marie Tesáříková
Recitace: Jaroslav Krejčí

Rocková kapela, komorní orchestr, smíšený pěvecký sbor,
výrazový tanec, digitální projekce

Olomouc
17. 4. 2017
Moravské divadlo
15:30 a 19:00

www.chermon.cz

Předprodej v pokladně Moravského divadla Olomouc a na www.mdol.cz.
Další provedení: Kroměříž 8.4. (Dům kultury), Třinec 15.4. (Tržina)

FS ČCE ve Šternberku

Od devadesátých let, hlavně přičiněním rodiny Tomáškových, sbor udržuje partnerské vztahy s německými evangelickými sbory v Brandenburku, v minulosti také se sborem ve Wuppertallu a dříve také s holandským sborem v Leeuwardenu. Od těchto partnerských církví přijal sbor v r. 1995 darem elektrofonické varhany do své modlitebny. Se sborem Brandenburg dosud pořádá šternberský sbor společné rekreační pobyty v Herlíkovicích.

Šternberský sbor v Herlíkovicích

Ordinace výpomocných kazatelů ČCE

Náš kostel v neděli 26. března zase jednou praskal ve švech. Dopoledne jsme na kazatelně přivítali milého hosta – br. faráře Petra Maláče z Hošťálkové, který v postním kázání (Marek, 8, 34) mj. vzpomněl svého dobrého přítele a našeho faráře bratra Jana Nohavicu, od jehož smrti letos uplyne neuvěřitelných 20 let. A nezapomněl ani

na dalšího svého přítele – br. faráře Vlastíka Kováře, který byl po studiích v našem sboru vikářem. Svým zpěvem nás potěšila také naše mládež.

Odpoledne se v kostele sešli bratři a sestry z našeho Moravskoslezského seniorátu ČCE k ordinaci výpomocných kazatelů. Ke službě Slova a svátosti byli synodním seniorem Danielem Ženatým ordinováni **Libuše Palacká z Hodslavic, Simona Kopecká z Opavy, Marie Sléřová a Petr Maláč jr. ze Šumperka, Otmar Humplík z Českého Těšína a Noemi Batlová** z našeho sboru.

„Církev potřebuje ke svému životu různé služby. Zvláštní místo má služba Božím slovem a svátostmi. Je tak nejtěsněji spjata se způsobem, jímž je ve svém lidu přítomen Kristus,“ zahájil ordinaci br. synodní senior Daniel Ženatý. „Církev pověřuje k této službě zvláštním úkolem – ordinací, a jsme rádi, že se tak může dít.“

Slavnost pokračovala modlitbou a čtením Písma, pěvecký sbor zazpíval Žalm 31. Poté byli všichni ordinovaní vyzváni, aby předstoupili před shromáždění. Jeden po druhém řekli, který verš z Bible mají rádi a proč. Pak shromáždění povstalo. „Milý bratře a sestro, věříš, že když tě církev povolává k službě slova a svátosti, povolává tě svým duchem sám Bůh, otec Ježíše Krista, v jehož jméno jsi byl pokřtěn?“ Na dotazy, tak jak je naše církev ustanovuje, ordinovaní odpovídali společně – Ano, věřím... Ano, chci... Ano, ...Všichni noví výpomocní kazatelé pak poklekli a všichni přítomní ordinovaní na ně vkládali ruce a prosili o seslání Ducha svatého. „Prohlašuji, že jste ordinováni,“ zaznělo slovo synodního seniora na závěr. Slavnost vyvrcholila společnou Večeří Páně.

Následovaly pozdravy novým kazatelům, zapojil se také náš kurátor. Pozdravil nově ordinované, zejména však členku našeho sboru, sestru Noemi Batlovou.

Celou ordinační slavnost doprovázelo při zpěvu písní naše milé Consonare a také Eva Čejková na varhany.

Po ukončení oficiální slavnosti zbyl čas na osobní blahopřání, i na rozhovory při pohostění.

iv

Budiž světlo!

Pán Bůh nám zařídil, že každý den vyjde slunce, které hřeje a svítí. Někdy moc nehřeje, protože jsou mraky, nebo sluneční paprsky dopadají na zem a na naše tělo pod příliš ostrým úhlem a při průchodu atmosférou ztratí svůj hřejivý účinek. Slunce ale každý den svítí tak, že je „venku“ dostatečné světlo pro pohyb, čtení, hru, orientaci ...

A někdy „venku“ taky prší, fouká, je tam mlha, zima ..., proto jsme se přemístili do jeskyní, hradů, domů, bytů, kostelů. Do nich ale toho slunečního světla už tolik neproniká a my si musíme něčím svítit, abychom si mohli číst, nebo se bavit a navzájem na sebe vidět.

I v našem kostele potřebujeme světlo umělé. Pod klenbou máme umístěny čtyři páry lustrů. Původně mělo být instalováno pět párů. Protože se při rekonstrukci interiéru nedostávalo potřebných financí a bylo

třeba ušetřit, v přední části našeho bohoslužebného prostoru jeden pár chybí. I přesto, že jsme dodatečně instalovali reflektory u prvních sloupů, je osvětlení důležité přední části dodnes nedostatečné. Tento nedostatek ještě budeme řešit. Nyní ale potřebujeme vaši pomoc s jiným problémem.

Starší elektroinstalace v prostorách kostela, velkého a malého sálu společně s kuchyňkou je na hraně kapacity a právě proto ve chvílích, kdy využíváme všechny prostory současně, připravujeme kávu a čaj, hrají varhany, všude se svítí, topíme na toaletách, hrajeme na elektrické hudební nástroje, přenášíme obraz z dění před stolem Páně dojde k odstavění dodávky elektrického proudu, protože zapracují bezpečnostní pojistky. Problém vyřešíme tím, že snížíme spotřebu elektřiny. Dnešní technologie nám to umožňují a můžeme mít dostatečné svět-

lo v interiéru z moderních světelných zdrojů, při podstatně menším – asi 30% příkonu původních zdrojů. Musíme však zakoupit 48 nových LED žárovek.

Jedna taková žárovka stojí přibližně 350 Kč. A jsme u jádra celé záležitosti ☺!

Staršovstvo vyhláší velmi atraktivní akci, kdy si každý může zakoupit „svoji“ LED žárovku a odlehčit tak nejen své peně-

ženice, ale také naší elektroinstalaci a hlavně zajistit příjemné, bezpečné a spolehlivé užívání všech našich prostor.

V prostoru pod schodištěm (u bratraVraje) je umístěna jmenná listina, na kterou se zaznamená zakoupení jednotlivých žárovek.

A teď už bude mezi námi světlo a jasno – s Boží pomocí ☺!)

Tomáš Hromádka

Život církve

Zástupci mládeže se setkali v Brně

Volba nového celocírkevního odboru mládeže (COM) byla vrcholem porady, na kterou se první březnový víkend sjeli do Brna zástupci mládeže ze všech koutů republiky.

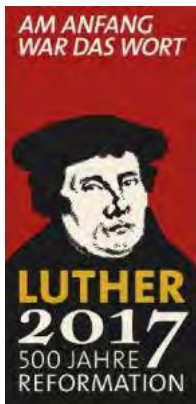
COM je poradním odborem synodní rady a podílí se například na organizaci řady akcí po celý rok. Členy jsou faráři i laici a obměňuje se každé dva roky. Funkce se vždy ujímá na podzimním Sjezdu (nejen) evangelické mládeže. Za laiky byli do odboru zvoleni Jakub Martinů, Daniel Ort, Dominik Bláha,

Alena Pikousová a Zuzana Férová; za faráře Alexandra Jacobea, Ondřej Zikmund, Jana Hofmanová a Maroš Klačko.

Kromě volby se účastníci vzájemně pozvali na akce, které pořádají, vyslechli, na co nezapomenout při přípravě takových akcí a na programu byla také panelová diskuze na téma „Mluvit o Bohu v různých kontextech“.

www.e-cirkev.cz

Evropská reformace na prahu 500. výročí

Začalo to nenápadně. Muž ve zralém věku přibíl na dveře chrámu ve Wittenbergu svých 95 tezí, v nichž kritizoval tehdejší církev. I když není úplně jisté, zda Martin Luther skutečně přibíjel, nebo zda své teze „jen“ na konci října 1517 poslal jako přílohu dopisu jednomu z tehdejších biskupů, jeho myšlenky se rychle šířily tehdejší německou říší i po celé Evropě.

O několik let později se Luther seznámil s dílem Jana Husa, upáleného v červenci 1415 na kostnické hranici. Z počátku tomuto muži prohlášenému za kacíře nevěnoval pozornost, ale vzápětí zjistil, jak moc se s jeho myšlenkami ztotožňuje, a proto se k Husovi přihlásil.

Připomínat si evropskou reformaci v Česku je zajímavým momentem zejména proto, že česká reformace předcházela té evropské o několik generací. Zatímco Jan Hus nebo jeho žák Jeroným Pražský za své názory skončili v plamenech na břehu Rýna, Martin Luther se o sto let později dožil na tehdejší dobu poměrně úctyhodného věku 62 let. Úplně jednoduché to také neměl, kacířem ho sice nazývali, ale díky ochraně saského kurfiřta Fridricha III. Moudrého se vyhnul mučení i soudním řízením.

Připomínat si evropskou reformaci v Česku je zajímavým momentem zejména proto, že česká reformace předcházela té evropské o několik generací. Zatímco Jan Hus nebo jeho žák Jeroným Pražský za své názory skončili v plamenech na břehu Rýna, Martin Luther se o sto let později dožil na tehdejší dobu poměrně úctyhodného věku 62 let. Úplně jednoduché to také neměl, kacířem ho sice nazývali, ale díky ochraně saského kurfiřta Fridricha III. Moudrého se vyhnul mučení i soudním řízením.

Co nás čeká v „Lutherově“ roce?

Některé projekty už začaly. V současné době brázdí Evropu kamion připomínající reformaci. Jde o projekt Evangelické církve

v Německu a jeho cílem je zdůraznit, že reformace není jen německým tématem a nevyčerpává se Martinem Lutherem. Kamion vyrazil loni na začátku listopadu ze Ženevy a veze krátké filmy z jednotlivých zastávek, kterých je v 19 zemích celkem 67. Letos v květnu ukončí svou cestu ve Wittenbergu. V Praze zastavil loni 21. a 22. listopadu a byla to jeho jediná česká stanice. Na cestu kamionu naváže Kirchentag, který se 24. – 28. května koná v Německu. Většina událostí se bude dít v Berlíně, hlavní slavnost se však uskuteční ve Wittenbergu.

Výročí reformace jsme se rozhodli připomenout tam, kde má luterství v Česku zakořeněnou tradici, proto zamíříme na východ republiky. Českobratrská církev evangelická bude mít celocírkevní slavnostní bohoslužby s navazujícím programem v Ratiboři 10. září, Slezská církev evangelická augsburského vyznání pak 17. září v Českém Těšíně. Obě slavnosti budou ekumenicky pojaté a účastníci se jich budou zástupci obou církví.

Českobratrská církev evangelická připravuje vydání čtyřsvazkové edice k výročí Martina Luthera. Edice bude obsahovat Menší a Větší katechismus Martina Luthera, překlad zhruba sta Lutherových citátů, překlad monografie o Lutherovi od Albrechta Beutela a knížku pro děti.

Další důležitou událostí bude **konference věnovaná Martinu Lutherovi, která se uskuteční v říjnu v Senátu Parlamentu ČR**. Po Česku také poputuje výstava věnující se přímo české reformaci. A v neposlední řadě se můžeme těšit na nový dokument, který připravuje Česká televize.

www.nasereformace.cz

Církev pokračuje v adopci hrobů významných osobností

Adopci hrobu architekta Bohumila Bareše na Olšanském hřbitově schválila tento týden synodní rada Českobratrské církve evangelické. Bohumil Bareš (1906–1965) je podepsán zejména pod sakrálními stavbami – navrhl například sborový dům v Ratiboři, Milíčova modlitebna v pražských Malešicích nebo dřevěný kostel v Rožnově pod Radhoštěm, který je kulturní památkou

Hrob tohoto významného stavitele je zařazen do projektu adopce hrobů, který vyhlásila Správa pražských hřbitovů v roce 2013. Zapojila do něj hroby významných osobností, ke kterým se nikdo nehlásí a které chátrají. Pokud se nenajde zájemce, bude místo zrušeno a znovu prodáno.

Českobratrská církev evangelická hned na počátku projektu adoptovala hrob faráře a autora knihy Broučci Jana Karafiáta na Vinohradech. Práva na knihu odkázal Karafiát církvi, která díky tomu mohla finančně podporovat vydání Bible i církevních tisků. Církev se stará také o hrob evangelického faráře a filozofa Jana Blahoslava Kozáka na Malvazinkách, o hrob diakonek a o hrobku Růžičkových na Olšanech.

Do nákladů na hrobová místa a nejnětější opravy investovala církev zatím desítky tisíc korun. Další opravy plánuje v příštích letech.

www.e-cirkev.cz

**Zemřel malíř Miroslav Rada
(23. února 1926 Praha - 16. března 2017)**

Praha – Ve čtvrtek 16. března zemřel akademický malíř Miroslav Rada.

Miroslav Rada (2005)

Foto: Jan Šplíchal, Wikipedia Commons

Rada od konce šedesátých let navrhl řadu kompletních úprav evangelických chrámů a modliteben nebo pro dané místo realizoval obraz s náboženskou tematikou. Narodil se v roce 1926, v únoru oslavil 91. narozeniny. Poslední rozloučení s ním se konalo ve sboru Českobratrské církve evangelické v Praze na Vinohradech (Korunní ul. 60) v sobotu 25. 3. od 14. hodin.

Kromě obrazů sakrálních, které Rada namaloval pro cír-

kevní prostory nejen v Česku, ale i v zahraničí, maloval i obrazy se světskou tematikou a ilustroval množství knih pro děti i dospělé. Výčet jeho děl v sakrálních prostorách je dlouhý, jedná se téměř o dvacet míst, z velké většiny jde o prostory patřící sborům Českobratrské církve evangelické, ale i katolíkům nebo evangelíkům v Německu.

Miroslav Rada byl členem Českobratrské církve evangelické. Ve svém domácím prostředí často narážel na zažitě „obrazoborecké“ předporozumění, které ale neprovází pouze evangeliky, nýbrž výrazně ovlivnilo historii církve například již ve staré Byzanci. Své obrazy maloval převážně zadarmo nebo za symbolickou odměnu. Rada, jak sám uváděl, chtěl svými obrazy i kázat. Vyjádření evangelia obrazem bylo pro něho jinou formou než slovem. „Čisté slovo Boží neumíme sdělit ani já ani farář. I farář je tlumočí použitím lidských slov. A než lidské slovo může někdy být obraz, socha či hudba naléhavější,“ napsal před pěti lety Rada.

Christnet.cz

Putovní obraz Velkých pašijí – archiv Miroslava Rady /www.rada-atelier.com/

ŽIVOT

*Až se ti sladké dětství
jak bonbon v puse rozplyne
a doba her a štěstí
tak náhle pomine
kde najdeš sladkost většit
na kterou se budeš těšit ?*

*Až stáří směle zaklepe
na bránu tvého bytí
až vezme všechno co je tvé
posledního soudu vlnobití
snad dokáže tvou trýzeň zmenšit
schopnost na Boha se stále těšit !*

*Až mládí s dravým spřežením
se přežene jako rychlý kůň
lásek pel a spolu s ním
se zklidní jako lesní tůň
co nahradí ti lásku většit
na kterou se můžeš těšit ?*

*Až podzim tvého života
se dotkne za zenitem
syrové země v níž se uvitá
s vesmírným Božím citem
věz, že nenašel jsi žádnou cizí
ale tu pravou, lásku ryzí....*

Pavel Janošik

*Až mužným věkem dokážeš
svou sílu a své schopnosti
komu pak výčet ukážeš
svých proher, lásek, věrností
kde najdeš pramen lepší
z něhož pít, tě bude těšit ?*

Nové knihy v naší sborové knihovně:

JERONÝM PRAŽSKÝ

Příběh Jeronýma Pražského rozechvívá lidskou duši i po šesti staletích. Muž Bohem nadaný, otevřeně povahy, stále na cestách, nesmírně vzdělaný, světové univerzity se o něj přetahovaly.

Přitahuje nás. Svým váháním i svými úzkostmi, svou touhou dostat se z vězení vlastního strachu a být svobodný. Ač před koncilem nejprve odvolal, potom, sevřen lítostí nad svou slabostí, dokázal říci jasné – ne. Takhle žít nemohu a nechci. A sdělil koncilu, že ho mrzí, že se zřekl mistra Jana

Husa. A že za Husem a jeho učením stojí. Svobodu v Kristu získal. Svůj časný život ztratil.

Příběh Jeronýma Pražského nás rozechvívá a sílí nejen tehdy, když se rozhodujeme pro Krista a hledáme, kudy ven z vlastního strachu.

(Z předmluvy synodního seniora
D. Ženatého)

Vydala ČCE, autoři:
Martin Arden, Poggio Bracciolini, Jan Čapek, Amedeo Molnár, Jiří Tengler a Mikuláš Vymětal

555 LET JEDNOTY BRATRSKÉ

Kniha, která jako první mapuje kompletní historii Jednoty bratrské od jejího počátku až po současnost. Přestože se jeví jako publikace určená pro úzký okruh čtenářů, ve skutečnosti je obohacením celé obecné veřejnosti, protože především ukazuje na „nejlepší export“, který dal český národ světu.

Kniha 555 let Jednoty bratrské v datech přehledným způsobem zachycuje pět století života této církve, a to jak v Evropě, tak na misiích ve vzdálených zemích celého světa. Obsahuje události a fakta, která nebyla dosud shrnuta a publikována uceleně a nabízí tak hlubší, pestrý a komplexní pohled na Jednotu bratrskou v nejrůznějších aspektech jejího života. Publikace je sestavena jako soupis událostí podle dat a doprovázena bohatou obrazovou dokumentací. Právě pro tento svůj jednoduchý systém je i pro laického čtenáře přístupná, přehledná a čtivá. Zároveň může výborně posloužit jako studijní pomůcka těm, kteří se odborně zabývají dějinami jak Jednoty bratrské, tak protestantismu, reformace i dějinami českého národa obecně. Zajímavá bude také pro učitele dějepisu, pro vybraná muzea nebo knihovny. Dočtete se v ní o vzniku Jednoty bratrské, jejím formování, o rozvoji pedagogické,

sociální, literární i hospodářské činnosti, o následcích bělohorských událostí, o exilu i obnově JB v Ochránově, o jedinečné misijní aktivitě JB i konkrétní popis jejího průběhu. Najdete v ní také příběh návratu JB do své vlasti, jejím vývoji během 20. století i pohled do jejího současného života.

Sestavil: Ewald Rucký, Th.D., Es. Ft.

Vydala Jednota bratrská, Liberec 2015.

ZAJIŠTĚNÍ DOPRAVY

Na sborové aktivity a především na bohoslužby zajišťujeme možnost dopravy pro ty, kteří se sami dopravit nemohou.

Neváhejte této službě využít.

Omezená pohyblivost by neměla bránit setkávání.

Telefonicky se můžete obracet na pastorační pracovníci Noemi Batlovou, tel. 728 289 354.

Karel Čapek Modlitba za pravdu

Bože, který jsi stvořil národy a všem jsi vdechl touhu žít ve cti, zbav dnešní svět toho nejhoršího: lži. Lži, která podpirá a připravuje násilí a učí lidi nenávidět se navzájem. Lži, která otravuje národy a vykopává mezi nimi propasti, jež snad ani desítky let nevyrovnej.

Bože, jak bude vypadat, jak se bude vyvíjet Evropa oblužená tolika nenávisťnými lžemi! Jak bude možné soužití mezi lidmi a národy, jeli mezi ně vrženo tolik urážek, tolik opovržení a vzteků! Copak si snad někdo představuje, že tento stav ducha má a může trvat bez konce? Copak si věčně má soused ošklivět souseďa a čekat jen na příležitost, aby mu zasadil mstivou a úkladnou ránu? I po válce si mohou národy podat ruce; mohou si sebe rytířsky vážit

a navázat vztahy důvěry. Ale na bojišti lži nebude navěky důvěry ani cti; každá lež zajde, ale zůstane po ní nenávisť a opovržení; tělo se zahojí dřív než duše. Bože, jak hrozně je zraňována duše tohoto národa, jak tohle se má jednou zahojit nebo odpustit! Copak se toho nezhrózi národové, jaký nenávisťný, navěky zlý a nepřátelský svět se takto buduje? Nemá snad nikdy být mír nebo aspoň oddech v křečovitém smrtelném nenávidění?

*Karel Čapek ve třiceti,
zdroj: Wikimedia Commons*

Bože, vrať světu pravdu! Bude to víc než smlouva míru, bude to cennější než každé spojení. Nikdo, žádný národ, žádný stát si nebudí žít, pokud mohou být lidské vztahy kdykoli korumpovány nástroji lži. Ne bude jistoty, nebude smluv, nebude ničeho platného a bezpečného, pokud vědomí ktereholiv národa bude zkrivováno záměrnou lží. Za každou lži jde úklad a násilí; každá lež je útok na bezpečí světa. Nikdo nebude žít v míru ani za nejsilnější hradbou z oceli a betonu; okřídlená lež se vysměje všem vašim pevnostem.

Zbavit svět lži je víc než odzbrojení. Jaké to bylo divné jasnoření, když náš Masaryk vepsal do našeho státního znaku slova Pravda vítězí. Jako by tušil, že jednou lež podnikne generální útok na náš stát a národ, a už předem razil heslo pro toto utkání. S tím heslem můžeme jít do boje; ale jenom s tím heslem může jít celý svět do míru. Neboť jenom bez lži se mohou lidé a národy dorozumět, ať mluví jazykem kterýmkoliv. Bože, vrať světu pravdu!

Lidové noviny 25. 9. 1938

Akce KEA Olomouc - duben 2017

**4. dubna 2017, 18.00 hod.,
Kaple Božího těla, Olomouc
Absolventský koncert**

Účinkují:
Zuzana Krcháčková – zpěv
(ze třídy MgA. Ivany Mikeskové Ph.D.)
Barbora Úlehlová - zpěv
(ze třídy MgA. Libuše Bartoškové)

**5. dubna 2017, 19.00 hod.,
Klášteří Hradisko, Olomouc
Orchestrální koncert
Konzervatoře EA**

Účinkují:
Komorní orchestr Konzervatoře EA
a jeho hosté
Solisté: Kristina Machačíková – housle,
Lucie Šťastná – klavír,
Zuzana Krcháčková, Nela Skarková – zpěv
diriguje Zdeněk Nádeníček

**11. dubna 2017, 18.00 hod.,
Kaple Božího těla, Olomouc
Absolventský koncert**

Účinkují:
Adéla Gardavská, Katarína Hrtánková –
zobcová flétna
(ze třídy Ing. Jitky Konečné, Ph.D.)

**19. dubna 2017, 18.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13,
Olomouc
Interní koncert**

Účinkují:
studenti a pedagogové KEA

**25. dubna 2017, 18.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13,
Olomouc**

Absolventský koncert

Účinkují:
Nela Němcová – klavír
(ze třídy MgA. Markéty Šikulové)
Petr Prosser – bicí nástroje
(ze třídy Ladislava Bilana)

**VELIKONOČNÍ
BOHOSLUŽBY**

**Ve středu 12. dubna 2017 v 11 hodin
v koncertním sále Konzervatoře EA,
Wurmova 13, Olomouc.**

**Téma:
VZKŘÍŠENÍ**

**Všechny
srdečně zveme!**

více informací na <http://konzervatorolomouc-kea.cz/>

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci
Vás zve na předvelikonoční

BOHOSLUŽBY

na Zelený čtvrtek 13. dubna 2017

v 15.00 hodin

v kapli Domova Diakonie Dolní Moravice

Kázat bude farář Jan Lukáš

Odjezd od olomouckého kostela bude ve 13.45 hodin

Předvelikonoční burza pečiva

se uskuteční v našem sboru

na Květnou neděli

9. dubna 2017 od 10.00 hodin.

Výtěžek je určen na postní sbírku Diakonie
pro uprchlíky v Barmě.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci

Vás zve
na přednášku

Závislost dětí a mládeže na elektronice

Hostem bude

Mgr. Lukáš Carlos Hrubý – odborný ředitel
Společnosti Podané ruce o.p.s.

www.podaneruce.cz

v sobotu 8. dubna 2017 v 15 hodin
v evangelickém kostele Blahoslavova 1 Olomouc

Přednáška volně navazuje na výcvik Člověku člověkem,
který FS ČCE pořádal v r. 2015.
Všichni jsou srdečně zváni!

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

2017-XVIII. ročník

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické
v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitro-
sborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky
posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Redakční kruh:

Ivana Jenišťová, Jan Lukáš, Jana Vrajová, Dag-
mar Pojslová, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel
Batla, Laco Švec a Amos Děkaník.

Email: pirniki1@gmail.com

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 3. 2017

Vyšlo: 2. 4. 2017

Uzávěrka příštího čísla: 15. 4. 2017

<http://www.olomouc.evangnet.cz>